

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 126. szám

Ara: 80 fillér

Vasárnap, 1966. május 29.

Harsonák és babák

Húszéves fennállását ünnepli a magyar úttörőmozgalom, s a mai napon a gyerekeket ünnepli az egész ország. Szülők és nagyszülők a szeretet szavaival — és ajándékokkal — veszik körül a gyermekeket, unokákat. Az úttörőmozgalom „bölcsőjénél” álló lányok és fiúk — akik először kötötték fel a kék és vörös kendőt — ma már családanyák, családapák. Kézenfogva viszik gyermekeiket az úttörőmozgalom születésnapjának köszöntőjére. S útközben tréfásan azt mondják, „de jó volna még a díszmenetben lépkedni, feszes vigyázzban állni, amíg a jelentéstétel elhangzik”.

Megszólalnak a kisdobok, kedves, szép ünnepség folyik ma mindenütt. Újra izlelgetik a 20—30 évesek a szavakat „úttörőmozgalom” és újraélik az ott töltött éveket. Úttörők. Utat törnek ők eszükben, lelkükben — egy új élet-útját, amely elhatárolható mesgyéket vágott magának; a régítől elhatárolt mesgyéket. Nem a kenyértelenség és a rongyoskodás az ő útjuk, nem a létbizonytalanság lép-jára visz ez az út — szomorú, de az elődök útja oda vitt. Az elődök nem lehettek úttörők, megvágott csapáson jártak, amelyet a félelem és az alázat, rideg eldurvultság szegélyezett, és amelynek végén elbizonytalanodott minden. Az élet, s a növekvő gyerek élete „véletlenül” játékszere volt, hiszen a kenyér-hajszja örölte, s a háborúk temették a frontok árkába.

Az úttörők érzéseiben és gondolatvilágukban éppen ezen a förtelmes utakon jutottak túl, annyira, hogy már nem is ismerik, csak később könyvekből eszmélkednek vissza. Ők a biztonság, életre valóság, az egyenes jellemű, dolgos nemzedék pionirjai. Az ő fogalmaik szerint az élet egészséges, örömet adó, sok-sok tanulással járó valami. Otthon meg van az enniváló, a ruha, cipő, a tankönyvek és a tanszerek. Meg van a csapatközösség, amelyben az a szellem uralkodik: „egy mindenkiért, mindenki egyért.”

Az új világ úttörőit magabiztosságukban a felnőtt nemzedék tette ilyené! Ők a mi akaratunk, kívánságunk és elképzeléseink legdrágább és legszebb tükörképei. Játékuk és komoly foglalkozásaik, felelősséggel végzett őrsi munkájuk a felnőtt nemzedék akaratából, érzésvilágából fakadnak, s abból az anyagi lehetőségéből, amelyet mi megteremtettünk a számukra. A magyar proletár gyerekeit az utca nevelte, a paraszttól a nagybirtok borozdája és a cimeres ökrök püspöki, uradalmi istállója. Még a betűvetés megismerése sem sikerült mindannyiunknak. Micsoda távolság: hangszer, olvasás — tehéntrágya gyűjtés, téli tüzelés. Televízió, rádió — petróleumlámpa. Emberi szó, pedagógia — az első béres káromkodó ordítása. Országjárás, nyári tábor — út a falu közepéig, a szatcsig. Úttörő egyenruha, fegyelem — testünket meztelenül hagyó rongyok, s éhes, fáradt közömbösség. Szép ünnepségek, lélekbe markoló érzések — petróleumlámpa bűze és szomorú családi civakodás a nincsen.

Egy másik — elmúlt — világban felnőtt nemzedék is ezt kívánta volna, gyermekmúltját valahogyan így szeretne volna emlékeztetében őrizni! De az egy más mesgyéje volt az életnek. S most emlékei helyett, megteremtette a valóságban, már nem magának, hanem a jövőnek.

Úttörők köszöntenek különböző felnőtteket, idős kommunistákat, magas rangú vendégeket, konferenciákat, fontos rendezvényeket. Megperdül a dob és méltóságát teljesen lepednek lányok, fiúk és közülük egy föl szólal. Szépen, szabatosan mondja, izgalma alig látszik. Nem a szavakra ügyel ott a hallgatóság; nézi a gyerekeket és amíg egyikük beszél, a felnőttek szemében gyakran megcsillan a könny. Szép viruló gyerekek, egészségesek, életerősek, nyílt tekintetűek, egyenruhások — talán a pillanatnyi emlékezés rázza meg az érzelmeket, de kipottyan a szemekből a könny. Nem szégyen — lelketrázóan őszinte meghatódottság ez.

Békés életet, szabad, dolgos felnőtt kort — ezt hagyhatja örökre a mai szülő. S ezt akarja örökre hagyni. Félti őket a háborútól, az okatlan pusztulástól, félti őket a tőkésvilág ragadozó karmaitól. Szocialista gondolkodásúvá akarja érlelni — és azzá érleli — őket a felnőtt nemzedék. Hazaszeretővé, és áldozatkész emberé! Szeressék és életük végéig megőrizték a gyerekkor emlékét. Az első úttörő nyakkendőt, az első hajás babát, az első labdát és azt az áldott arcot és kezet, amely átnyújtotta nekik ezeket!

A gyerekkor szép emlékét vigyük egy életen, amely magában foglalja mindazt, amiért érdemes lesz dolgozni küzdeni: a szocialista hazaért. Ők még nem értik a felnőtt gondolkodását, de ha okosan neveljük őket; megértik majd.

Köszöntjük a húszéves úttörőmozgalmat, szeretettel üdvözljük a mozgalom „kis katonáit” és vezetőit. Elismeréssel szólunk a mozgalom fejlődését segítő tanárokról, tanítókról. Köszöntjük a gyermekeket — a babás, labdás nemzedéket, akikért a felnőttek örömmel, szívesen dolgoznak és áldoznak. Abban a tudatban, hogy a sok-sok áldozat és fáradozás árának kis részét a felnőtté válóktól majd visszkapják.

Mindent előkészítettek a KISZ-társasházak építéséhez

Szervezés további lakások építésére

Máskülébe, a KISZ 1964 decemberében megtartott kongresszusán hangzott el először és ugyanott vált határozattá a célkitűzés: öt év alatt a fiatal dolgozók részére tízezer lakás felépítésének ügyét vállalja magára az ifjúsági szövetség. Az országos tervből

500 lakás létrehozásának intézése jutott a szegedi ifjúsági szervezeteknek,

amelyek a városi KISZ bizottság irányításával hamarosan hozzá is fogtak a feladat végrehajtásához. A különböző szervek összefogásával indult akcióban a legnagyobb segítséget jelentette a város politikai és állami vezetéseinek támogatása.

Először az igényeket mérték fel. Azokban a KISZ szervezetekben, amelyeknek tagjai kereső foglalkozásúak, ismertették a lakásképzési lehetőségeket és feltételeket. Vagyis azt, hogy aránylag nagy lakásszámú társasházakban OTP kölcsönre, de a teljes költség negyed részének előzetes befizetésével építendő lakásokra lehet jelentkezni, amelyek fennmaradó költségeit 30 évi törlesztésre előlegezi az állam.

Erre a felhívásra 600 fiatal jelentette be részvételét az akcióban.

Természetesen az első ütemben ennél jóval kevesebb kérés kielégítésére volt lehetőség, ezért a KISZ szervezeteknek nagy gondot okozott a kiválogatás. A szocialista szempontok elsősége mellett a munkában való helytállás és a mozgalmi tevékenység elbírálása alapján az alapszervezetek javaslatára a KISZ városi végrehajtó bizottsága döntött az először épülő lakások szétosztásáról. Ezzel egyidőben, de az akció kereteiben szervezte meg az orvostudományi és a József Attila Tudományegyetem KISZ bizottsága saját társasházépítését, s járt el mindazokban az ügyekben, amelyek az előkészületekhez tartoztak. Megalakultak az építőközössé-

gek, és megválasztották vezetőseiket, amelyek

önállóan intézik a még szükséges és felmerülő ügyeket.

Mindez csupán egy részét képezte az előkészületeknek. Gondoskodni kellett a város területén megfelelő telkekről, figyelembe véve a tanács városrendezési terveit. Az Odessa körút 22—26. szám alatti magánterületek kisajátítása, a Petőfi Sándor sugárút, a Bécsi körút és Batthyány utca által határolt belső telek kisajátítása sem ment könnyen, de különösen nehéz akadályok merültek fel a Római körút 26. és a Brüsszeli körút 18. szám alatti telkek, illetve magán-házak kisajátítása és szanálási eljárása során.

A tanács szervek hatékony támogatásával ezek a problémák is megoldódtak,

bár ha az akadékoskodók nem okoznak huzavonát, a kivitelezési munkálatok jó

negyed évvel korábban megkezdődhetné volna. A telekügyek rendezésével egyidőben kezdtek meg a tervezést. Fiatál mérnökök, a megyei és a városi tervező vállalat KISZ-esei vállalták társadalmi munkában a feladatot, ez különösen nagy segítséget jelentett.

Sikerült biztosítani az építőipari kapacitást is.

A megyei építővállalat 226. lakás építését vállalta az első ütemben. A megyei beruházási iroda pedig felajánlotta, hogy a lebonyolítás műszaki ellenőrzésében működik közre.

Szeged négy különböző részén, a Római, a Bécsi, a Brüsszeli és az Odessa körúton minden előkészület megtörtént a KISZ társasházak építésének idejéig megkezdéséhez. Az eddigi tapasztalatok birtokában a tömeges jelentkezésre máris tovább folyik a szervezés az üzemekben, hivatalokban a jövőre kezdődő lakásepítkezésekre.

Visszaérkezett Bukarestből az MSZMP budapesti bizottságának küldöttsége

Hatnapos bukaresti látogatás után szombaton délután repülőgéppel hazautazott az MSZMP budapesti bizottságának öttagú küldöttsége, amelyet Németh Károly első titkár vezetett. A küldöttség tapasztalatcserét folytatott a Román Kommunista Párt bukaresti bizottságának vezetőivel a pártmunka kérdéseiről, s meglátogatott több üzemet. (MTI)

Szovjet—vietnami kulturális egyezmény

A Szovjetunió és a Vietnami Demokratikus Köztársaság kulturális és tudományos együttműködési egyezményt írt alá. Az 1966-ra szóló megállapodás értelmében a két ország együttműködik az egészségügyi kutatómunka területén és a Szovjetunió szakembereket képezi a VDK-ban folyó szocialista építés elősegítésére.

A Szovjetunióban fényképfelvételeket és televíziós filmek segítségével ismertetik a vietnami nép harcát.

A IX. kongresszus tiszteletére:

Lelkes munka, jelentős gazdasági eredmények

A szegedi üzemek, vállalatok dolgozóit egyre jobban magával ragadja a kongresszusi munkaverseny. Rendre új felajánlások, példamutató kezdeményezések születnek s új brigádok alakulnak. A felajánlásokat őszinte lelkesedés és reális törekvések jellemzik. A cél: a gazdaságosabb, ésszerűbb, a népgazdaság számára az eddigieknél hasznosabb munkavégzés.

Száznál több brigád

A szegedi textilművekben sodró erejű kollektív verseny alakult ki: 154 brigád 1615 fővel vesz részt az MSZMP IX. kongresszusa

tiszteletére indított versenymozgalomban. A textil-művek ezzel vesz részt a Pámtymóipari vállalatok közötti vetélkedésben; A feladatokhoz mérten jelentős vállalásokat tettek az üzemrészek. A fonoda 1 millió 500 ezer forintot, a szövöde csaknem 5 millió forint értékű fölbbel-termelést ajánlott fel. A minőség megjavításából, az alapanyag-megtakarításokból, a többlet-termelésből így együttesen 8,5 millió forint nyereségre számíthat a vállalat.

Az eredmények biztosításáért megszilárdítják a munkafegyelmet s megelőzik a baleseteket. A brigáderedmények kiértékelésekor például a technológiai előírások megszegéséből bekövetkezett balesetek kizáró feltételek.

A fonó- és szövő C-műszak vezetői új módot találtak a termelési segítségére. Műszaki brigádokat alakítottak. Ahogy tudósítók — Hrabovszki Mihályné írja — ez a kezdeményezés rendkívül hasznosnak és eredményesnek bizonyult. A művezetők segítségével sikerült csökkenteni a veszteségidőket is. További érdeme az új műszaki kollektívának, hogy a területükön működő brigádokat jól összetartják, egymást és a dolgozókat szakmailag továbbképzik. A sikerre jellemző, hogy a fonoda kongresszusi versenyében a C-műszak eddig az első helyen áll.

Negyvennyolc tonna terven felül

A szegedi juteárnygyár korábbi felajánlását a pártkongresszus tiszteletére 16 ponttal egészítette ki. Az így újból összefoglalt vállalások a termelési tervek teljesítését és a minőség javítását segítik elő. Például a keresett szönyveg-vetülekfo-

nalból terven felül 48 ton-

nát készítenek a jutában. A termelékenység növelése szintén a vállalások közepontjában szerepel. A finomfonógepeknél úgynevezett kétfépes állásokat képeznek ki. Ugyancsak a termelékenység megnövelését szolgálja az új gépek határidőn belüli üzembe állítása is. Ezekkel a vállalásokkal az év végéig még 10 tonna fonal megtakarítását érik el a jutagyárban.

Eredményes első hónap

A szegedi MÁV Igazgatóság dolgozóinak a második negyedév elején hirdették meg a kongresszusi munkaversenyt. A feltételekben az életem cím elérésé, illetve túlteljesítés szerepel, ezért a legjobb eredményt elérő csoportnak kongresszusi zászlót és 20 ezer forintot, míg a kisebb szolgálati helyek díjaként a zászlókitűtetésen kívül 5 ezer forintot jutalmat állapítottak meg. A versenymozgalom már most, az első időszakban jelentős mértékben segítette a vasút mindennapos munkáját. A tavalyi negyedévhez képest az idén több utast és teheráru szállítottak, s megjavult a kocsihasználás is. Az áruszállításban pl. 1965 hasonló hónapjában képest 20,8 százalékkal nagyobb teljesítményt értek el.

A szállítatókkal is megjavult a kapcsolat: 5,1 százalékos időmegtakarítást értek el a kocsihasználásban.

Az vasutas dolgozók fegyelmzett, jó munkája már a verseny első hónapjában szép sikerrel járt. A MÁV-nak május 27-én a budapesti központban megtartott értékelése alapján a célkitűzések 101,7 százalékos teljesítésért a szegedi igazgatóság dolgozóit 80 ezer forintot külön jutalomban részesítették. M. L.

Ünnepi ülést tartott a TIT országos elnöksége

Ünnepi ülésen emlékezett meg szombaton a budapesti Kossuth-klubban a TIT országos elnöksége az iskolán kívüli szervezett népművelés, a tudományos ismeretterjesztés megindításának 125. évfordulójáról, amely egyben a TIT elődje, a Magyar Természettudományi Társulat megalakulásának ötvenedik évfordulója jubileumát jelenti.

Megnyitótul Vörösmarty Gondolatok a könyvtárban című költeménye hangzott el Szakáts Miklós művészi tolmácsolásában, ezután dr. Ortutay Gyula akadémikus mondott ünnepi beszédet. A magyar tudománytörténetnek és a népművelésnek az 1841-től máig terjedő hatalmas fejlődési periódusát méltató szónoklatot követően kitüntetéseket nyújtottak át az ismeretterjesztésben évtizedek óta munkálkodó,

eredményesen dolgozó TIT-aktívoknak.

A TIT legmagasabb társadalmi kitüntetését, a Bugát Pál-emlékérmét nyújtották át Fóris Ferenc nyugalmazott tanárnak, Vársárhelyi István nyugalmazott biológusnak, Leidenfrost Gyulának és Vadász Elemernek. A Munka Erdemrend ezüst fokozatával 11. bronz fokozatával 4. Kiváló Népművelő kitüntetéssel 3. Szocialista Kultúraért címmel 15 és miniszteri dícserről oklevéllel 19 TIT-előadó kiemelkedő munkáját jutalmazták.

Az ünnepi ülés után a TIT elnöksége fogadást adott a meghívott vendégek tiszteletére.

Az évforduló alkalmából a Kossuth-klub aulájában „Tudomány a bányában” címmel többzetes kollektívából érdekes filatéliai kiállítás nyílt. (MTI)